

अशरीरः स्थूलसूक्ष्मकारणशरीरैर्विरहितः नल्पितनल्पित्यते आकाशइव घटांतर्गतैर्बैषैर्तत्त्वादिभिर्गत्यादिभिर्वा ॥ ३ ॥ अस्य तदस्थतांवारयति ममेति अंतरात्मापिनग्राहः उपाध्यभिनिवेशात् ॥ ४ ॥
अयमेव विश्वरूपइत्याह विश्वेति सर्वेषां शरीरैरेयमेव शरीरीत्यर्थः ॥ ५ ॥ अस्यैव क्षेत्रज्ञत्वं सन्निरुक्तमाह क्षेत्राणीति ॥ ६ ॥ न च यमेव क्षेत्रज्ञश्चेदुक्तांतिगत्यागत्यादिकमस्यैव प्रसक्तमित्याशंक्याह नागतिरि
ति घटाकाशस्यैवाप्रतीतितोऽगत्यादिमत्त्वेपिवस्तुतेनैवास्ति अतो नैव साक्षेया आत्मनि गतिरस्तीति न ज्ञातव्यमित्यर्थः ॥ ७ ॥ कातर्हि गतिप्रतीतेर्गतिरित्याशंक्या निर्वचनीयास्मिन् गतिप्रतीतिरित्याह चित्तयामी
ति गतेर्निर्वचनं सत्त्वेनासत्त्वेन बाहुर्निरूपं पुरुषं यथा ज्ञानं श्रुतियुक्त्यनुभूतीरनतिक्रम्य वक्ष्यामि यतः सनातनं नित्यैकरूपं यद्विनानाहं पतंदिदमित्यमेवेति दुर्निरूपमित्यर्थः ॥ ८ ॥ अस्य महापुरुषत्वं निर्वक्ति
तस्येति पुरुषांतरसत्त्वे एकस्य महत्त्वं न स्यात् समत्वात् पुरुषाणां ॥ ९ ॥ ननु क्षेत्रादिभिरपराष्टईश्वर इति योगावदंति स च महानित्याशंक्यैकस्यैवोपाध्यावेशात्संसारस्तदस्थेश्वरस्य पूर्वमेव निरस्तत्वादित्याश

अशरीरः शरीरेषु सर्वेषु निसवत्यसौ ॥ वसन्नपिशरीरेषु न सलप्यतिकर्मभिः ॥ ३ ॥ ममांतरात्मा तव च ये चाप्येदहं संज्ञिताः ॥ सर्वेषां साक्षिभूतो सौ न ग्राह्यः के
न चित्क्वचित् ॥ ४ ॥ विश्वमूर्धा विश्वभुजो विश्वपादाक्षिनासिकः ॥ एकश्चरति क्षेत्रेषु स्वैरचारी यथा सुखं ॥ ५ ॥ क्षेत्राणि हि शरीराणि बीजं वापि शुभाशुभं ॥
तानि वेत्ति स योगात्मा ततः क्षेत्रज्ञ उच्यते ॥ ६ ॥ नागतिर्न गतिस्तस्य ज्ञेया भूतेषु केन चित् ॥ सांख्येन विधिना चैव योगेन च यथाक्रमं ॥ ७ ॥ चित्तया भिर्गतिं चा
स्य न गतिं वेद्विचोत्तरां ॥ यथा ज्ञानं तु वक्ष्यामि पुरुषं तु सनातनं ॥ ८ ॥ तस्यैकत्वं महत्त्वं च सचैकः पुरुषः स्मृतः ॥ महापुरुषशब्दं स विभर्त्यैकः सनातनः ॥ ९ ॥
एको हुताशो बद्धासमिध्यते एकः सूर्यस्तपसो यो निरेका ॥ एको वायुर्वद्धुवावा तिलोके महोदधिश्चांभसां यो निरेकः ॥ पुरुषश्चैको निर्गुणो विश्वरूपस्तं निर्गुणं
पुरुषं चाविशंति ॥ १० ॥ हित्वा गुणमयं सर्वकर्म हित्वा शुभाशुभं ॥ उभे सत्यान्तेत्यत्का एव भवति निर्गुणः ॥ ११ ॥

येनाह एक इति आद्यो दृष्टांत उपाधितादाल्प्येक्षेयः द्वितीयस्त्वौपाधिकधर्माणामुपहिते प्रतिबिंबे जलचांचल्यवत्प्रतीतावसंगित्वेप्युपाधिप्रकाशकत्वे च तपसः प्रकाशस्य श्रुतौ तु एक एवाग्निर्वद्धुवासमिद्ध एकः
सूर्यो विश्वमनुप्रभूतः एकैवोषाः सर्वमिदं विभात्येकं वा इदं विभूतं सर्वमिति दृष्टांतत्रयं पृथगुक्तं सर्वेप्येकस्यानेकत्वे दृष्टांता एते वायुदृष्टांतोप्यसंगत्व एव समुद्रदृष्टांतस्तस्य तिलयस्थानत्वे इति विवेकः दृष्टांतानु
त्क्रादादार्ष्टान्तिकमाहार्धेन पुरुषश्चेति निर्गुणोपि मायया विश्वरूपो भवति विश्वानि च रूपानि ते मेवाविशंति समुद्रादुद्धृता आपः समुद्रमिवेत्यर्थः ॥ १० ॥ कदा निर्गुणं पुरुषं विशांतीत्यत आह हित्वेति गुणमयं देहं द्रिया
यहं कारांतं हित्वा तद्वानाच्च शुभाशुभं कर्मस्य च्छाततः सत्यान्ते सत्यमक्षरं जीवाख्यं अच्युतं प्रधानं भोक्तारं भोग्यं च त्यक्त्यर्थः क्षरं प्रधानममृताक्षरं हरः क्षरालानां बीशते देव एक इति अमृतोक्षर इति वक्तव्ये अमृता
क्षरमिति च्छां दस उत्वाप्यभावः ॥ ११ ॥

* इदं च आप्यविरुद्धं तत्र अमृतं च तदक्षरं चेति विषयहपूर्वकं व्याख्यानात्